

MTE

(Mēs. Tu. Es.)
Majoru vidusskolas avīze
Iznāk no 1998. gada

Majoru vidusskolai – 140!

Mūsu latviešu valodas un literatūras skolotāja I. Andžāne izpētīja, ka 1879. gada oktobra beigās laikraksts “Dzimtenes Vēstnesis” ziņoja: **“28. oktobrī Jānis Dumpis Majoros atver skolu!”**

Skolas telpas sākumā atradās īrētā mājā pie Majoru muižas, to atbalstīja Muižu valde. Tautas Apgaismības ministrijas apstiprinātos mācību priekšmetus – Bībeles stāstus, katķismu, lasīšanu, rakstīšanu, aritmētiku, dziedāšanu – saka mācīties 50 Majoru un 20 Dubultu bērni.

Tā kā šogad dzimšanas diena sakrita ar mūsu skolas akreditāciju, bērni veidoja sveicienus skolai vizuālās mākslas stundās, bet salidojums notiks šī mācību gada 13. martā.

1. attēlā: Pirmā skolas ēka.
2. attēlā: Skolotājas I. Freibergas vadībā tapusī svētku torte.
3. attēlā: Skolēnu rociņu atveidojumi ar vēlējumiem skolai dzimšanas dienā.

**Skolas avīzes MTE redkolēģija
sveic Majoru vidusskolu dzimšanas
dienā!**

Labdarības pasākums pensionātā

10. oktobrī Majoru vidusskolas skolēni no 10., 11. un 6.a klases, kā arī Mikus no 8.klases kopā ar skolotājām I. Rasu un sociālo pedagogu M. Briedi devās uz Jaundubultu pensionātu, lai aizvestu ziedojumus, ko vairākas dienas vāca skolēni no visām klasēm, un sniegtu koncertu. Bija iespēja redzēt pensionātu un satikt dažāda vecuma cilvēkus.

Pensionāri mūs laipni sagaidīja, ar smaidiem sejās. Varēja just, ka viņi ir priecīgi par mūsu ierašanos. 6. klases skolēni dziedāja dziesmu, pēc tam daži skaitīja dzejoļus un dāvināja vecajiem cilvēkiem zīmējumus. Mikus lasīja fragmentus no saviem sacerētajiem darbiem. Manuprāt, viņi novērtēja to, ka ieradās vairāki jaunieši, lai iepriecinātu ar koncertu. Es spēlēju klavieres. Man bija tas gods viņiem uzstāties, un aplausi bija tik skaļi, kas raisīja vēlmi vēl nospēlēt kādus skaņdarbus. Redzot, cik maz vajadzēja viņu smaidam, jutos patiesi priecīgs. Mēs ar jauniešiem, dziedot latviešu tautas dziesmas, pamanījām, ka daži cilvēki dziedāja līdz.

Man pasākums pensionātā patika. Ir jauki uzstāties publikas priekšā, kuri smaida un priecājas par mūsu ierašanos. Būtu jauki, ja biežāk būtu iespēja apciemot Jaundubultu pensionāta iemītniekus.

Roberts Zīdermanis, 10. klase

4.b klases skolēni skolā cepa kūkciņus pensionāta iemītniekiem. Īpašs paldies jāsaka Dāvidsona Rūdolfam mammai, kas sagādāja mīklu cepšanai.

Attēlos: Sagatavotie cienasti pensionāta iemītniekiem.

Inetas Jakovļevas foto

Muzeju ekspertu diena

Tā bija piektdiena, un mūsu klasi sadalīja divās daļās. Kad izgājām no skolas, devāmies uz autobusu un pēc dažām minūtēm jau bijām Aspazijas mājā. Ienācām iekšā, un skolotāja uzdeva saskaitīt kaķus, ko mēs tur redzēsīm. Uzzinājām daudz ko jaunu, piemēram, kādi bija agrāk gaismas slēdži lampām, kā tolaik varēja nodzēst tinti, kā arī daudz ko citu.

Pēc tam devāmies uz Dubultu mākslas staciju. Lielajā izstādē varēja apskatīt dažādas skices un lelles. Leļļu multfilmas bija diezgan senas. Gide aicināja trīs minūšu laikā nokopēt kādu skici vai lelli. Kad uzdevums bija beidzies, mūsu grupa devās uz telpu, kur noskatījāmies šīs senās multfilmas. Man patika šeit pavadītais laiks, un es vēl gribētu atgriezties šajā muzejā.

Kristers Svoks, 4.b klase

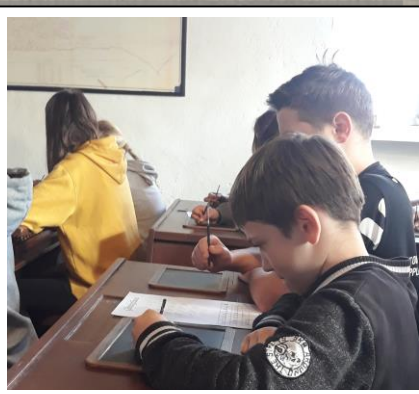
Karjeras nodarbības

9.a klasei 31. oktobrī bija karjeras stundas. Šo četru mācību stundu laikā mums stāstīja par profesijām. Sieviete, kas vadīja šīs karjeras stundas, mums visiem lika pateikt, ko domājam darīt pēc 9. klases beigšanas. Lielākā daļa teica, ka ies vidusskolā un pēc tā posma nezina, ko darīs tālāk.

Vēlāk mums uzdeva izdomāt profesijas, kas nākotnē nebūs tik ļoti vajadzīgas, kā arī kuras ļoti noderēs. Pēc šī uzdevuma mums iedeva lapas, uz kurām bija rakstītas daudzas lietas, kuras varētu darīt nākotnē, un mums bija jāuzraksta plusiņi pie tām, kuras vēlamiem iemācīties darīt vai arī jau mākam, un mīnusīņi, kuras nevēlamies darīt.

Šīs karjeras stundas man ļoti patika, es uzzināju dažas lietas, kuras varētu izmantot, lai beidzot saprastu, ar ko vēlos saistīt savu nākotnes profesiju. Bet daudzas lietas, ko viņa stāstīja, es jau zināju, un domāju, ka tās man nekur nepalīdzēs nākotnē.

Terēze Omanbriede, 9.a klase

Mācību ekskursija uz Ventspili

3. oktobrī mūsu klase devās ekskursijā uz Ventspili. Rīts iesākās ļoti jauki, ar lielu autobusu braucām ātri un Ventspilī bijām laicīgi.

Pirmo apmeklējām Amatu māju. Mums veselu stundu notika mācības senajā skolā, kura piederēja cariskajai Krievijai. Klasē bija citādāki soli nekā mums, tie bija savienoti kopā pa divi un bija neērti. Sēdējām pa divi, runāt nedrīkstēja, muguras bija jātur taisni, abām rokām bija jābūt uz galda kopā, ja kaut ko gribēji atbildēt, jāceļ labo roku, no vietas blāut nedrīkstēja.

Uz katra galda atradās maza tāfelīte. Stundā mācījāmies skaitīt ar skaitīkļiem, tas bija interesanti. Pēc tam lasīja vecajā drukā no senajām ābecēm, kā arī rakstījām ar grifeli katrs uz savas mazās tāfelītes vecajā latviešu valodā, kurā nebija garumzīmju. Skolotāja bija ļoti stingra, klasē bija jāievēro klusums un disciplīna.

Mums būtu ļoti grūti šādus noteikumus pieņemt mūsdienu skolā, jo tagad valda citi likumi un skolotājs nedrīkst fiziski iespaidot bērnus un pazemot. Tāpēc, ka tajā laikā bija tik stingri likumi, stundās bija liela kārtība un klusums. Skolēni baidījās no skolotāja.

Senajā skolā tie bērni, kuri neievēroja kārtību, kā arī skolā runāja latviešu valodā savā starpā (tajā laikā skolā drīkstēja runāt tikai krievu valodā), tika sodīti - visbargākais sods bija uzraksts uz koka dēlīša "Es runāju latviski", kurš tika uzkārts bērnam kaklā un bija jānēsā visu dienu. Soda veidi bija dažādi: skolotājs varēja raut aiz auss, iesist ar rādāmo koku, iesist pa seju, kā arī likt ar plikiem ceļiem tupēt nekustīgi uz stūrī izbērtiem zirņiem tik ilgi, cik skolotājs uzskatīs par vajadzīgu. Stunda bija ļoti interesanta.

Pēc tam apmeklējām amatnieku veikaliņu, kā arī austuvi, kur bija dažādas stelles. Ekskursijas nobeigumā devāmies uz ūdens atrakcijām, tur man ļoti patika, bija ļoti jauki. Ekskursija bija ļoti forša.

Elizabeta Černousova, 6.a klase, autores foto Attēlā: 1. un 2. foto notiek stunda, bet 3. attēlā Beāte izcieš sodu, tupot uz zirņiem.

Paklāju diena

Mūsu klase vienā pēcpusdienā taisīja paklāju. Tas notika pēc stundām, bet daudzi bērni aizgāja prom, jo lielākajai daļai bija treniņi. Mēs ar draugiem palikām, es brīnījos, jo sākumā, kad skolotāja paziņoja, domāju par īstu paklāju taisīšanu. Mēs veicām dažādus darbus, piemēram, daži līmēja čiekurus, daži taisīja puķītes, bet mēs ar dažiem klasesbiedriem sējām pie mūsu paklāja kviešus. Pēc tam darījām citus darbus. Visi jau bija aizgājuši, es paliku pēdējais un visu sakopu, noliku izveidotus darbus uz paklāja.

Nākamajā dienā skolotāja pasauca visus, kas veidoja paklāju, mēs to nolikām pie pārējiem paklājiem. Nolikām to blakus 4.a klases darbam, kas paklāju bija veidojusi no āboliem. Mēs nolēmām vārdu savienojumu 4.b izveidot no akmeņiem.

Kristers Svoks, 4.b klase, Inetas Jakovļevas foto

Tikšanās ar dzejnieci Inesi Zanderi

Sākumā iepazīnāties ar dzejnieces Ineses Zanderes personību, jo klasē skolotāja rādīja prezentāciju un stāstīja. 1.oktobrī Dubultu Bērnu bibliotēkā bija sanākuši bērni no dažādām pilsētas skolām uz tikšanos ar dzejnieci Inesi Zanderi.

Viņa mums pastāstīja par savām grāmatām – "Limonāde", "Latviešu zvēri", "Puika ar suni" un citām. Visvairāk autore runāja par grāmatu "Puika ar suni", pēc kuras fragmentiem uzņemta filma "Tēvs nakts".

Bija dažādi attēli par grāmatā atainotajām personām, kas reāli eksistējušas.

Nobeigumā Inesei Zanderei daži skolēni uzdeva jautājumus.

Un viens no tiem bija: "Vai Jūs vēl kaut kur strādājat, vai esat tikai dzejniece". Tad uzzinājām, ka viņa ir gan dzejniece, gan grāmatu redaktore.

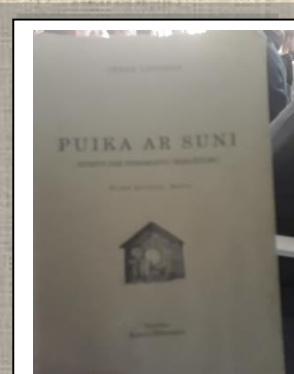
Noslēgumā skolēni dāvāja dzejniecei Inesei Zanderei ziedus un saldumus. Jauki ir klātienē redzēt cilvēku, kura dzeju zini esi lasījis.

Erlands Korulis, 6.a klase

Makulatūra

Aicinām vākt makulatūru! 15. novembrī būs mašīna no Līgatnes papīrfabrikas, lai aizvestu makulatūru otrreizējai pārstrādei. Makulatūru (sasieta pakas un nosvērtas) var nodot pie skolotājas E. Laukalējas!

1. attēlā dzejniece Inese Zandere
2. attēlā viņas pēdējā grāmata.